

מסורת הש"ס

(א) לעיל ט. [טו.], צ [נלקמן עא. סוטה כ.], א [נעיל יכ.], ד [נלקמן סח.], (ס) [נכסיי הגי' חילא דב רי"ה ורי"ג רש"י, 0 [נלקמן סח.], 1 [עירובין י. וט"ג], (ח) לקמן סג.],

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה במחבא וכו' כרכוס. ג"כ משנה דמחוטות דף כו והוא מזור: (ב) ד"ה והא מדקמיני וכו' דפרין הכי קס"ד דהאי: (ג) תוס' ד"ה לא לריכא אלא לרי"מ:

מוסף רש"י

במחבא. מחמת פחד ליסטין ופולגת (לעיל סו. ובעי"ז טו.). הרי זו טהורה. אם נדקה אחרי כן ומנאמא טהורה ולא אמר אורח צומני כח (סוטה כ.).

ישנה לה ולא נדקה. אכל נשים קאי ולא לעיל מהדר: **עמא**. לאורח צומני כח: **במחבא**. מחמת ליסטין או (א) כרכוס: **ימי הוצ ימי ספירו: ושומרם יוס.** כיון שנפתח מעיינה וראתה היום אע"ג דבתוך י"א היא היא למחר בחזקת **לריכה נדיקה.** שחרית וערבית ומשעבדו לריכה לצדוק כדאיתא בפ"ק (לעיל דף יא.). **והא מדקמיני סיפא ישנה.** דמשמע דיעבד מכלל כו'. והאי דפרין (ג) כן דס"ד דהאי ישנה אמוך י"א קאי: **לימי נדה.** לימים שראוין לנדה כגון אחר י"א שבין נדה לנדה: **בחזקת טהרה.** שנסתלקו דמיה נדומה וילאו: **זימי נדה.** לאחר שעבדו י"א וראויים לנא ימי נדה: **נעיא נדיקה.** לכתחלה אבל ישנה ולא נדקה דיעבד טהורה ואם הגיע וסת הקצוץ לה ולא נדקה היא לא ודאי טמאה: **לא נלכא.** הא דקמני כל י"א בחזקת טהרה אלא לרי"מ כסוף פרק ראשון בגמרא: **אמאי וילאי.** תשמש כל י"א: **דלמא אסיא נלקולא זימי נדה.** בימים הראויים לנדה אסורה לשמש שמה תקלקלנו: **רצא אחר.** מתני' דקמני כל י"א בחזקת טהרה: **לומר.** שאם תראה בזה אינה מטמאה מעת לעת לפי שמסולקין דמיה: **הגדה.** כלומר אשה שרואה דם מטמאה מעת לעת כדאיית תחלת נדומה: **והוצה ושומרם יוס.** כלומר והרואה בתוך י"א צין שרואה ג' ימים דהוא וזה צין שרואה יוס אחד דהוא שומרת יוס מטמאה מעת לעת כדאייה ראשונה: **היוגדה.** שילא דם בפתיחת הקצר מטמאה מעת לעת כדאייה ראשונה: **חייא דר רב הונא.** פי' אמתני' מהדר: **בסוך ימי ויצנס.** כגון ראתה ג' פעמים מט"ו לט"ו אין זה וסת לענין דיה שעתה או לענין שאם לא נדקה תהיה טמאה דמט"ו לט"ו הוו ימי ויצה וכן כל הימים מששלמו ז' ימי נדות עד י"ח דשלמי ימי ויצה כהדי נדות: **לא שמיע לי הא שמעטא**. דרב יוסף תלמידו דרב יהודה שהוא תלמיד של רב ושמואל וחתה רב יוסף ונעקר תלמודו וכשהיה שומע מימרא דרב ושמואל ואינו מוכר לאותה שמועה מתמיה ולא תלמידו של רב יהודה אני ולא אמר לי שמועה זו ואצ"י תלמידו מוזירו (מדיס דף מה.).: **אם אמרם ניהלן.** קודם חולייך: ה"ג **והאא אמרם ניהלן.** על משנה זו אמרת לנו משמיה דאין אשה קובעת לה וסת זימי ויצה: **למודה.** רגילה: **יוס ט"ו.** לקמן מפרש ליוס ט"ו לטבילתה: **ושינאה.** לה וסת ליוס כ' פעם אחת: **זה וזה אסורין.** אין צ"ל ט"ו שעבר שאסור שהרי כל היום הממניה שמה

תראה דקי"ל [נלקמן סג.] דחייב אדם לפרוש מאשתו סמוך לוסתה ואין צ"ל יוס כ' שראתה צו שהרי נדה היא אלא ה"ק כשיחזור ויגיע ט"ו אסורה לשמש שהרי יוס וסתה הוא ועדיין לא דילגתו אלא פעם אחת ואין וסת נעקר כפחות מג"פ וכשיגיע יוס כ' לראייה של כ' אסורה לשמש שמה תקבע וסת מכ' לכ' שהרי שינתה פעם אחת ליוס כ' וכן פעמים ליוס כ' זה וזה אסורין יוס ט"ו ויוס כ' הצא אצל ג' פעמים ליוס כ' הותר יוס ט"ו ונאסר יוס כ': **לא שגו.** דליוס ט"ו הוי וסת קבוע דליצני תלתא זימני למיעקריה: **אלא.** שהיתה רגילה לראות יוס ט"ו לטבילתה לסקו ז' ימי נדה ורואה ליוס ט"ו שהוא יוס כ"צ לראייתה דכבר שלמו ימי וצו לסקו י"ח והרי ד' ימים שהגיעו ימים שראויה להיות בזה נדה: **מקבע לא קבעה.** בתוך ימי ויצה דתצני ג' זימני למיעקריה דכחדא זימנא הוא דעקר לה ואם ישנה ולא נדקה טהורה: **מינש מהו דניחוש לה.** אם היתה רגילה מט"ו לט"ו דהיינו תוך ימי וצו מי צעיא למינש ולא תשמש ליוס ט"ו קודם ראייה שמה תראה:

בנות כותים פרק רביעי נדה

לֹא צריבא (א) לֹר"ב. ומועיל מה שהיא בחזקת טהרה שמותרת לשמש כל זמן שלא גירשה א"נ אינו חייב לגרשה עד שעבדו י"א יוס: **והיוולדת** בולץ **משמאות** מעת לַעת. אע"ג דמעוברת דיה שעתה היינו צאחר דם שרואה כשהיא מעוברת ולא כדאיית

אישבה לה ולא בדקה שגגה נאנסה הוידה ולא בדקה טהורה הגיע שעת וסתה ולא בדקה הרי זו טמאה ^(א)ר"מ אומר יאם היתה במחבא והגיע שעת וסתה ולא בדקה הרי זו טהורה מפני ^(ב)שחרדה מסלקת את הרמים יאבל ימי הוצ והוצה ושומרת יום כנגד יום הרי אלו בחזקת טומאה: **גב' למאי הלכתא** אמר רב יהודה לומר שאינה צריכה בדיקה והא מדקמיני סיפא ישבה ולא בדקה מכלל דלכתחלה בעיא בדיקה סיפא אתאן לימי נדה יוה"ק כל י"א בחזקת טהרה ולא בעיא בדיקה אבל בימי נדתה בעיא בדיקה ישבה ולא בדקה שגגה נאנסה הוידה ולא בדקה טהורה רב חסדא אמר לא צריבא אלא לר"מ דאמר ^(ג)אשה שאין לה וסת אסורה לשמש ה"מ בימי נדתה אבל בימי זיבתה בחזקת טהרה קיימא א"ה אמאי א"ר מאיר יוציא ולא יהיזיר עולמית דלמא אתיא לקלקולא בימי נדה הא מדקמיני סיפא הגיע שעת וסתה ולא בדקה מכלל דבאשה שיש לה וסת עסקינן חסורי מחסרא והכי קתני כל י"א בחזקת טהרה ושריא לבעלה ובימי נדה אסורה בר"א באשה שאין לה וסת אבל יש לה וסת מותרת וצריכה בדיקה ישבה ולא בדקה שגגה נאנסה הוידה ולא בדקה טהורה הגיע שעת וסתה ולא בדקה טמאה הא מדסיפא ר"מ היתה במחבא והגיע שעת וסתה ולא בדקה טמאה שר"מ אומר אם היתה במחבא והגיע שעת וסתה ולא בדקה טהורה שחרדה מסלקת את הרמים ^(ד)רבא אמר לומר שאינה מטמאה מעת לעת מיתיבי ה"הגדה והוצה והשומרת יום כנגד יום והיוולדת כולן מממאות מעת לעת תויבתא ^(ה)רב הונא בר חייא אמר שמואל לומר ישאינה קובעת לה וסת בתוך ימי זיבתה ^(ו)אמר רב יוסף לא שמיע לי הא שמעתתא א"ל אביי את אמרת ניהלן ואהא אמרת לן ^(ז)היתה למודה להיות רואה יום ט"ו (יום) ושינתה ליום כ' זה וזה אסורין לשמש שינתה פעמים ליום כ' זה וזה אסורין ואמרת לן עלה אמר רב יהודה אמר שמואל ל"ש אלא ט"ו לטבילתה שהן כ"ב לראיתה דהתם בימי נדתה קאי לה אבל ט"ו לראיתה דבימי זיבתה קאי לא קבעה אמר רב פפא אמריתא לשמעתא קמיה רב יהודה מדסקרתא מקבע לא קבעה מיחש מהו דניחוש לה אישתיק ולא א"ל ולא מידי אמר רב פפא נחוי אנן היתה למודה להיות רואה ליום ט"ו ושינתה ליום כ' זה וזה אסורין

מי שהוליאורו (עירובין דף מו.):
מקבע לֹא קבעה ע"י ראייה זו. של תוך ימי ויצה לא קבעה וסתה שתצטרך לעוקרו על ידי שלש פעמים כאילו קבעה וסת זימי נדה אצל מהו שתחוש פעם רביעי אפי' כח הוסת זימי ויצה ואהא מיימי שפיר דחיישינן: אלמא

למי

כב א מיי פ"ח מהל' איסורי ביאה הל"יז ופי"ג מהל' מטמאי משכב ומושג הל"ה סמנ לאון קול טוש"ע יו"ד סימן קלו סעי' ד) נקטט סעיף ד):

כג ב מיי"ש (שס) סמנ שס טוש"ע שס סי' קפד סעיף ח:

כד ג ע"י במיי"ש שס פ"ו הל' כח כב:

כה ד מיי"ש שס פ"ח הלכה יא:

כו ה מיי" פ"ג מהל' משכב ומושג הל"ז:

כו ו מיי" פ"ח מהל' איסורי ביאה הל"ט סמנ לאון קול עור יו"ד סימן קפט: כז ז מיי"ש שס הל"ח סמנ שס טוש"ע יו"ד סי' קפט סעי' ב וסעי' די:

תוס' הרא"ש

לא צריבא לרי' מאיר כו. ותימה וכיון דצריך להוציא משום דילמא אתי לקלקולא בימי נדה מאי נפקא מינה דאחר עשר בחזקת טהרה וי"ל דנפקא מינה דמותרת לשמש כל זמן שלא גירשה. א"נ דלא אתי חיוב לגרשה עד שיעברו י"א יום: ויהיוולדת כולן מטמאות מעת לעת. אפי"ג דמעוברת דיה שעתה חכא שיצא דם לפתיחת הקבר שאני אי נמי כו' יוסי דבעי הפסקה ג' עונות א"ג כגון שראתה פעם אחת ולית ליה דדיין כל ימי עיבורן: ל"ב שאינה קובעת וסת בתוך ימי זיבתה. ה"פ דמתני' כל י"א יום בחזקת טהרה כלומר היא בחזקת שאינה רואה והיא מסולקת מרמים הולכך אפי' אירע שראתה ג' פעמים בתוך ימי זיבתה מקרה בעלמא הוא ולא הוי קביעות וסת: מייחש מהו דתיחוש ליה. פירש"י אם היתה למודה לראות מט"ו לט"ו מהו שתחוש לפרוש מבעלה כשיגיע זמן וסתה ופשיט ליה רב פפא מהא דאמרינן היכא דשינתה לכ"ז דכי הדרי אתו כ"ב קיימא בתוך ימי זיבתה וקתני זה וזה אסור וכי היכי דחוששת כשיגיע זמן וסתה בתוך ימי זיבתה לוסת שקבעה חוץ לימי זיבה ה"ה חוששת לוסת שקבעה בתוך ימי זיבתה. וניחא טפי לפרושי הכי מיקבע לא קבעה בימי זיבתה מייחש מהו שתחוש בתוך ימי זיבתה לוסת שקבעה חוץ לימי זיבתה מי אמרינן כי היכי דלא קבעי לה וסת היכי בתוך ימי זיבתה משום שהיא מסולקת דמים. הכי נמי אינה צריכה לפרוש כשיגיע זמן וסתה בתוך ימי זיבתה:

עין משפט
נר מצוה